

Til Folketingets Retsudvalg

Da Folketingets Ombudsmand ikke finder anledning til at forelægge vor klage til udtalelse for Folketingets Retsudvalg, og han dermed afslutter behandlingen af vor sag, tillader vi os alligevel efter moden overvejelse, at oplyse Folketingets Retsudvalg om vores utilfredshed med ombudsmandens afgørelse vedr. en lovundtagelsesbestemmelse over vor private ø Langø i Langeland Kommune, hvor vor familie i generationer siden 1896 har dyrket landbrug, og i 1911 med egne midler har bygget en 320 meter lang dæmning belagt med en smal grusvej fra Langø til Langeland for at lette f.eks. børnenes skolegang og familiekontakt på Langeland samt transport af landbrugets produktion.

Vor henvendelse til Retsudvalget drejer sig om følgende forhold:

1. Folketingets Ombudsmand afslutter vor klagesag uden først at fremlægge den for myndighederne jævnfør § 16 stk. 2, i lov nr. 473 af 12. juni 1996.
2. En borgerhenvendelse - tidligere præsident Poul Henrik Harritz for Danmarks Naturfredningsforening (DN) - kræver fri adgang til vor ø, Langø i Lindelse Nor, 5900 Rudkøbing og fjernelse af ulovlig skiltning til trods for, at der ikke er nogen lovgivning desangående, hvorfor DN selv betegner deres skiltning som uautoriserede.
3. Ombudsmandens indstilling om ø-adgang fra Langeland.
4. Ombudsmandens afgørelse imod politiets godkendte skiltning på Langelandssiden.
5. Ombudsmandens medhold i, at vi og Langø opfylder naturbeskyttelseslovens § 22. stk. 2, men at det ej gælder kystkanten, som er en naturlig beskyttelseszone uden mur.
6. Ombudsmandens krav om kyststrækningen skulle "være synligt udlagt som have" med en "unaturlig" murbeskyttelse for at opfylde § 22. stk. 2. (Murkravet blev indført af Stauning for at imødekomme kystlodsejere før 1917 ved Øresund)
7. Ombudsmanden giver de lokale myndigheder medhold i, at vor private og selvopførte 320 meter dæmningsvej fra 1911 til Langeland er en markvej for at kunne afvise vort lovkrav. Rent Erasmus Montanus afgørelse.
8. Dæmningsvejen er ej registreret i Kort § Matrikelstyrelsen og måske slet ikke omfattet af lovgivningen.
9. Som ejer af eneste vej fra Langeland og til og på Langø har vi vejrettigheden og bestemmer naturligvis vejadgangen.
10. Hele Langø og dæmning er før og efter 1917 stadig vor families retmæssige ejendom, der skal/bør respekteres af myndighederne.

Vedlagt følger vor delvise korrespondance med myndighederne. Ønskes alle bilag, fremsendes de gerne.

Af hensyn til dæmnings- og vejudgifter (flere årlige oversvømmelser på grund af højvande og efterfølgende reparation) og ønsket om uhindret transportadgang til øen (2 biler kan ej passere hinanden, og der er ingen parkeringsmulighed på øen eller på privatvejen på Langeland) blev der siden 1990 opstillet et uautoriseret

forbudsskilt ved dæmningen ligesom Skov- og Naturstyrelsens uautoriserede skiltning, fordi politikerne i 2002 ikke kunne blive enige om en bekendtgørelse om lovlig skiltning i Naturbeskyttelsesloven.

Efter at Poul Henrik Harritz (PHH) i 2004 på sin hjemmesideopfordring (Sydforfyn.dk) om Langø under slutafsnittet "Adgang og ophold" i sin guide oplyser: "Der er adgang året rundt." gav det os bl.a. problemer på dæmning og Sydlangø, hvorfor et nyt privat uautoriserede serviceskilt om forbud i 2005 blev opsat på Langelandssiden, hvorefter PHH fra Strynø som anmelder til denne sag i 2009 indgav klage om vores 2 serviceskilte til kommunen.

Vi har i vore skrivelser til kommunen, Naturklagenævnet og Folketingets Ombudsmand henvist til vor lovmæssige bestemmelsesret over hele Langø og vor etablerede 100-årige dæmning derfra, idet vi refererer til LBK nr. 85 af 04/02/2002 - Kapitel 4 § 22. stk. 2 om strande hedder:

"Reglen i stk. 1 omfatter ikke arealer, der inden den 1. januar 1916 er udlagt som have eller inddraget under en erhvervsvirksomhed".

Naturklagenævnet har i sin afgørelse på side 2 – refereret ovennævnte paragraf forkert, når det skriver i 4. afsnit: "arealer der siden 1916 er udlagt som have eller inddraget under erhvervsvirksomhed".

Forholdsordene med rødt er vor fremhævnning. Muligvis godtager Naturklagenævnets medlemmer fejlцитатet, hvorved vor sag bliver fejl vurderet.

Da hele Langø ikke er udlagt som have, opfylder vi naturligvis ikke et historisk krav med hegn før 1916, når kravet skyldes, at politikerne ved lovens vedtagelse i 1915 ville tilgodese grundejernes adgangsret ved Øresundskysten mod at imødekomme Københavnerne adgangsønsker til kysten ved Bellevue.

Lovafsnittet om "Strande" i kapitel 4 er i 1916 sikkert tænkt som en lige kyststrækning ved Sundet. Vor ejendom er en ø, og Langø's kystbeskyttelseszone mod vandet består af siv/sten og nogle steder jordvold med sten samt opført dige på øst- og nordsiden af øen, for at undgå oversvømmelser på erhvervsarealet, hvilket er en forudsætning for øens ejeres eksistens mod naturens luner, som ved højvande/stormflod kan det gå helt galt. F.eks. den 3. november 1995, hvor vandet løb over digerne og ind på markerne og opdelt øen i 5 store vandområder. Senere måtte digerne flere steder nedbrydes for tilbageløb af "indsøerne." Noget lignende skete igen i 2005. Altså kyststrækningen mellem erhvervsarealet og vandet er en beskyttende og nødvendig faktor for erhvervsvirksomhedens fortsat beståen, og derfor mener vi, at offentlighedens adgang ikke gælder Langø under henvisning § 22. stk. 2

Men myndighederne prøver at snige sig uden om ovennævnte undtagelsesparagraf ved at benytte et Erasmus Montanus ræsonnement, når de erklærer vor dæmning til øen for en markvej i det åbne land, og for på denne måde at kunne afvise os til selv at bestemme brugen af adgangsretten til øen under henvisning til anden lovgivning. En markvej med vand til begge sider? Den opfattelse har anmelderen PHH allerede gjort sig til talsmand for i et brev den 20. maj 2004 til os (vore forældre). Han skriver: "Det er også min opfattelse at dæmningen med vej er at sidestille med en anlagt markvej hvortil adgang og færdsel er tilladt døgnet rundt."

Nu har vores familie ikke anlagt en markvej i vandet i 1911, for at der kan blive fri adgang døgnet rundt i 2011. PHH's argument er ren ordmanipulation. Men myndighederne bruger PHH's påstand i deres argument for at hindre os i at forbyde færdsel til Langø trods lovbestemmelsen § 22 stk. 2, og hvis vi skal tage ordet markvej for pålydende, kan vi i "Ordbog for det Danske Sprog (Gyldendal) bind 13 side 1017 læse: "Markvej; en af de mindre (private) veje, hvor ad færdslen fra landejendomme til deres marker foregår. Markvejs, ad markvejen eller Over marken." Ordbogens definition er også den normale opfattelse af en markvej hos befolkningen. Vor dæmning er altså ikke en vej til marker.

Folketingets Ombudsmands holdning i brev af 12. juli 2011 er mærkelig nok også overensstemmende med anmelderen PHHs, idet ombudsmanden også anfører den samme holdning i sit svarbrev: "at der ikke er grundlag for at forbyde færdsel på vejen til Langø", hvorfor vi appellerer til Folketingets Retsudvalgs medlemmer om velvillig forståelse for vor sag og respekt for vor egen families byggeprojekt af en dæmning, idet vi påberåber os vor lovmæssige bestemmelsesrettighed over vor private ejendom som dæmningen vitterligt er, og vi opfylder lovbestemmelsestidssfristen som familieejer med landbrugsdyrkning før 1916. Vi ønsker ikke færdsel på dæmningsvejen til Langø, som ønsket af PHH, Naturklagenævnet og Folketingets Ombudsmand. Og for os er det meget mærkeligt, når man som anmelderen kan opfordre til færdsel på fremmed mands grund og oven i købet få medhold hos ombudsmanden.

Sluttelig skal lige bemærkes, at Fyns Politi ved vicepolitikommissær Jan Pieler har i et brev den 1. juli 2011 givet sit "samtykke til skiltning på privat vej" og vort "fremsendte forslag til skiltning med sort/hvide tavler og tekst godkendes samtidig." Dette samtykke afvises af ombudsmanden.

Myndighedernes behandling af vor sag har ikke været fair efter vor mening, hvorfor vi orienterer Folketingets Retsudvalg desangående, når nu ombudsmanden vil undlade at informere om denne sag i hans årlige beretning til udvalget.

Vi imødeser med spænding på udvalget svar, da vi ikke vil bebyrde retssystemet med en simpel sag om privat skiltning ved egen ejendom.

På Langøejernes vegne

Bent Skov

Drosselvej 16

Aarup